

Životopis prof. RNDr. Ondreja Šedivého, CSc. jeho vlastnými očami

Narodil som sa 20. októbra 1935 v malej malebnej dedinke *Mankovce*, okres *Zlaté Moravce*. Pochádzam z maloroľníckej rodiny ako šieste dieťa. Boli sme piati chlapci a jedno dievča. Dedinka *Mankovce* sa nachádza v prostredí pod Tríbečskými horami. V čase môjho detstva mala približne 200 obyvateľov. Rodičia pracovali na malej roľníckej usadlosti a otec popritom chodil pracovať ako drevorubač do lesa a príležitostne pracoval na stavbe železnice *Lužianky – Zlaté Moravce* a na stavbe *Harmaneckej železnice*. Matka sa príkladne starala o celú našu rodinu a popritom stihla pracovať na našom poli. Ovládala všetky druhy prác, ktoré v tej dobe boli spravidla doménou mužov. Všetky deti sme pomáhali rodičom, vo voľnom čas sme sa spolu hrávali. Aj keď naše detstvo bolo poznamenané chudobou, bolo veselé a zaujímavé. V letných mesiacoch som pásol husi, a to nielen naše, ale aj husi miestnej obchodníčky. Bola to veľká starosť a pritom aj veselosť a zábava. V zime sme sa chodili sánkovať na kopec za dedinou Na toto šťastné obdobie svojho života mám veľmi veľa pekných spomienok.

Do školy som začal chodiť 1. septembra 1941 v rodnej dedine, bola to rímsko-katolícka škola. Všetky deti z dediny chodili do jednej triedy, teda približne 30 detí zo všetkých ročníkoch osemtriednej školy boli vedené jedným učiteľom. Ja som do tejto školy chodil sedem rokov, bol som celkom dobrým žiakom, vo všetkých ročníkoch som mal jednotky a dve dvojky a to zo spevu a telesnej výchovy.

Keď som začal navštevovať školu, nemal som ešte šesť rokov, veľmi som totiž chcel chodiť do školy. Po krátkom čase moje nadšenie opadlo a o školu som prestal mať záujem. Avšak po výchovnom zákroku matky som opäť s radosťou pokračoval v návšteve školy, a to bol začiatok môjho celoživotného vzdelávania sa, v tomto som vydržal až do mojej osemdesiatky. Už na tejto základnej škole rád som riešil matematické úlohy a zvlášť ma bavili „*počtárske brúsy*“, ktoré boli uvádzané vo vtedajších učebniciach *počtov a merby*.

Ako som vyššie uviedol, do tejto ľudovej školy som chodil sedem rokov a teda som tam ukončil siedmy ročník. Písal sa rok 1948. Na konci siedmeho ročníka som sa rozhodol prestúpiť na osemročné gymnázium, ktoré bolo v okresnom meste *Zlaté Moravce*. Vykonal som úspešne skúšku do tretieho ročníka tohto gymnázia.

V tomto roku boli prijaté zmeny v školskom systéme. Zákon č. 25 z 21. apríla 1948 o jednotnej škole spojil prvé štyri ročníky gymnázia so štyrmi ročníkmi meštianskej školy a vznikla stredná škola a tak som sa stal žiakom nie gymnázia, ale žiakom *strednej školy*. Prirodzene aj táto škola bola v *Zlatých Moravciach*. Od školského roku 1948/1949 som do Zlatých Moraviec dochádzal na bicykli. Cesta merala 8 km a tak som ako dvanásťročný denne chodil 16 km z *Mankoviec* do *Zlatých Moraviec* po veľmi zlej ceste, ale aj napriek tomu som za tri roky nevymeškal ani hodinu zo školy. Na strednej škole som patrila medzi najlepších žiakov a rád spomínam na spolužiakov, ale najmä na dobrých učiteľov. S úctou spomínam na triednu učiteľku pani *Máriu Mičkovú*, ktorá bola vynikajúca učiteľka a druhá dobrá mama. Aj ona si ma veľmi vážila a pri stretnutiach aj po ukončení strednej školy sme sa vedeli dôverne a úctivo porozprávať. Ďalej si rád spomínam na učiteľku fyziky pani *Máriu Gontkovú*, učiteľa slovenského jazyka pána *Kolomana Sýkoru* a učiteľa matematiky pána *Ondreja Horvátha*.

Na strednej škole som sa zapájal do rôznych záujmových činností. Tu som bol prijatý aj do organizácie „*Pionier*“. Ako pionier som vystupoval na rôznych akciách školy aj mimo nej. Pamätám si, že som vystúpil s pozdravom na veľkej slávnosti otvorenia továrne na výrobu chladničiek. Moje pozdravné vystúpenie vo dvojici s *Elenkou Ďurišovou* (žiačkou tejto školy) bolo prijaté s veľkým potleskom.

Po absolvovaní strednej školy som nastúpil na štvorročné gymnázium a opäť v *Zlatých Moravciach*. Bolo to gymnázium, ktoré dodnes nesie čestný názov *Gymnázium Janka Kráľa*. Ako študent gymnázia som však v laviciach gymnázia nesedel dlho, pretože po absolvovaní prvých dvoch rokov prišla nová reforma: boli zrušené gymnáziá a vznikli jedenásťročné stredné školy a stal som sa žiakom *Jedenásťročnej strednej školy v Zlatých Moravciach*.

Počas štúdia na gymnázium ma zastihol aj jeden nepríjemný zážitok. V tomto období sa na našich dedinách zakladali jednotné roľnícke družstvá (JRD). Môj otec, rovnako ako aj iní roľníci na dedine, nechcel vstúpiť do JRD. Vtedajší riaditeľ gymnázia *Jozef Hagara* ma zavolať do riaditeľne a oznámil mi ultimátum – ak otec nevstúpi do JRD, prestanem byť žiakom gymnázia. Takto som bol viac ako dva týždne mimo školy. Nakoniec otec do JRD vstúpil a ja som pokračoval v štúdiu.

Po úspešnom štúdiu a bohatej mimoškolskej činnosti (bol som aj predsedom ŠD ČSM) som v roku 1954 zmaturoval. Rád spomínam na svojich učiteľov (stredoškolských profesorov), ktorí ma učili na gymnázium a neskôr na jedenásťročnej škole. Boli to najmä *RNDr. Peter Pavol Bartoš* a *Ján Šumný*. Pán *RNDr. P. Bartoš* ma učil matematiku a fyziku a *pán učiteľ J. Šumný* deskriptívnu geometriu a chémiu. Obaja boli veľmi nároční, avšak učili uvedené predmety zaujímavo, vedeli získať študentov

Obr.22. Na tejto fotografii mám 18 rokov

pre sústavnú prácu, vedeli ich „zapaľovať“ pre tieto predmety. Bol to určite začiatok mojej túžby stať sa učiteľom matematiky a deskriptívnej geometrie. Na mojej orientácii majú uvedení stredoškolskí profesori veľké zásluhy.

Mal som zámer ísť študovať na vysokú školu učiteľského zamerania. Avšak vzhľadom na moje sociálne pomery som sa prihlásil do učiteľských služieb. Moje prvé učiteľské miesto bola *Osemročná stredná škola vo Velčiciach*, na ktorej som vyučoval *matematiku, chémiu a dejepis*. *Velčice* bola susedná dedina vedľa mojej rodnej dediny, do ktorej som dochádzal peši po poľnej ceste.

Učiteľstvo ma veľmi bavilo, nachádzal som splnenie mojich túžob stať sa učiteľom. S nástupom do učiteľských služieb záujem o učiteľstvo ešte vzrástol. Môj pobyt v škole pokračoval aj po vyučovaní. Ostával som na škole aj po ukončení vyučovacej povinnosti, pracoval som so žiakmi v záujmovej činnosti, riešili sme matematické hlavolamy, robili chemické pokusy a hrávali futbal. Niekoľko futbalových zápasov som dokonca odohral aj proti žiakom zo škôl susedných dedín. Počas celého štúdia na strednej škole a počas môjho pôsobenia ako učiteľa základnej školy som býval v rodnej dedine *Mankovce*. Zásluhou niekoľkých aktívnych ľudí táto dedinka žila pomerne aktívnym životom. Rád som sa zapájal do bohatej činnosti v tejto dedine. Vykonával som prácu vedúceho osvetovej besedy a prácu knihovníka v miestnej knižnici. Taktiež som aktívne pracoval v mládežníckej organizácii, bol som činný

aj v ochotníckom divadle. Pod vedením miestneho učiteľa sme nacvičili niekoľko divadelných hier, s ktorými sme chodili vystupovať po okolitých dedinách.

Môj neutíchajúci záujem o matematiku a jej vyučovanie ma priviedli v roku 1954 na *externé štúdium* učiteľstva na *Fakulte prírodných vied Vysokej školy pedagogickej v Bratislave*. Po roku môjho pôsobenia na základnej škole som v roku 1955 nastúpil na *internú formu štúdia* a začal som študovať *Učiteľstvo matematiky a deskriptívnej geometrie* na uvedenej škole. Hneď od začiatku som štúdium bral veľmi zodpovedne, sústavne som študoval, čo sa ukázalo aj na mojich študijných výsledkoch. Počas celého štúdia som robil skúšky v stanovených termínoch a s výborným prospechom. Pravidelne som mal priznané prospechové štipendium. Počas celého štúdia som na katedre matematiky vykonával funkciu *pomocnej vedeckej sily*, spravoval som katedrovú knižnicu, čo mi pomohlo získať prehľad o literatúre z matematiky, vedel som poradiť literárne zdroje pre rôzne matematické disciplíny a teórie.

Už ako študent som navštevoval *Seminár bratislavských matematikov*, ktorý viedol pán *prof. Jur Hronec*¹. Od neho som sa naučil veľmi veľa. Často si tiež spomínam na vystúpenia vtedajších bratislavských matematikov. Naučil som sa od nich pracovitosti, skromnosti a ochoty pomáhať.

Pre študenta je veľmi dôležitá otázka študijnej literatúry a dostupnosť vhodnej študijnej literatúry, najmä k hlavným predmetom študijného plánu. Z matematickej analýzy bola ako povinná literatúra uvedená štvordielna séria vysokoškolských učebníc *Diferenciálny počet a Integrovaný počet*, ktoré napísal vynikajúci český matematik *Vojtěch Jarník*². Boli to učebnice, veľmi vhodné na štúdium, pre študenta však veľmi drahé. Kto mal záujem, musel ich zohnať v niektorej knižnici. Výhodná bola najmä *Ústredná technická knižnica* v novej budove *Slovenskej vysokej školy technickej* na vtedajšom *Gottwaldovom námestí v Bratislave*. Tam bola v čítarni k dispozícii aj najzákladnejšia matematická časopisecká literatúra. Istá časť študentov si postupne budovala aj svoje vlastné odborné knižnice, v ktorých prevahu, pre svoju cenovú dostupnosť, mali *ruské knihy*. Pravidelná návšteva predajne „*Soviet-skej knihy*“, kam v utorok prichádzali novinky, sa pre nich stala súčasťou životného štýlu. Patril som medzi takých študentov a pokiaľ mi to skromné finančné prostriedky dovoľovali, kupoval som si mnoho, ale lacných ruských kníh.

---

¹ Akademič, prof. Jur Hronec (1881 -1959) je považovaný za nestora slovenskej matematiky. Je autorom viacerých vedeckých prác, publikácií a vysokoškolských učebníc. Najvýznamnejšie z nich sú: Algebraické rovnice a ich použitie na analytickú geometriu (1923, 1949), Lineárne diferenciálne rovnice obyčajné (1938), Diferenciálny a integrovaný počet I, II (1941, 1957), Diferenciálne rovnice I, II (1956, 1958). Prvý diel Diferenciálneho a integrovaného počtu je prvou slovenskou vysokoškolskou učebnicou matematickej analýzy.

² Akademič, prof. Vojtěch Jarník (1897 - 1970) je považovaný za jedného z najvýznamnejších českých matematikov 20. storočia. Zaoberal sa najmä teóriou čísel a matematickou analýzou.

Z matematickej analýzy som používal majstrovsky napísaný dvojdielny *Kurs matematickeho analiza* (Kurz matematickej analýzy) od dvojice ruských autorov *M. K. Grebenča, S. I. Novoselov*, ktorý neskôr bol preložený aj do češtiny. Množstvom ilustračných príkladov, množstvom numerických inštruktívnych postupov bola značne populárna vynikajúca trojdielna vysokoškolská učebnica *Kurs matematickeho analiza* (v ruskom jazyku), ktorej autorom bol vynikajúci ruský matematik *G. M. Fichtengolc*.

Základnou príručkou analytickej geometrie bola *Analytická geometrie lineárnych útvarov a kuželosečiek* od *Emila Mastného*. Proklamovaná ako vysokoškolská učebnica bola dvojdielna *Analytická geometrie I, II* od *Eduarda Čecha*³. Bola však pre študentov príliš náročná. Dobré služby stále preukazovala učebnica *prof. Bohumila Bydžovského* (1880 – 1969) *Úvod do analytickej geometrie*. Z dnešného hľadiska mala však vážny nedostatok, že vektorová metóda bola v ňom uvedená ako potenciálne použiteľný dodatok, a nie ako základná pracovná metóda. Učebnica šitá na mieru učebných osnov vyšla v roku 1954 pod názvom *Analytická geometrie lineárnych útvarů*, jej autor bol *prof. Emil Kraemer* (1910 – 1981).

Ako učebnice z *deskriptívnej geometrie* sa v prvých dvoch ročníkoch používali učebnice *Deskriptívnej geometrie pre I.-IV. ročník gymnázií*, ktoré boli napísané pod vedením *doc. Antona Dubca* (1906 – 1975). Doplnkovou literatúrou bola učebnica *Deskriptívnej geometrie* od českých matematikov *J. Kounovského a F. Vyčichla*.

Ďalšou doplňujúcou učebnicou bola *Deskriptívni geometrie, I. díl* (1950) od českých matematikov *F. Kadeřávka, J. Klímu a J. Kounovského*. Veľmi hľadanou a obľúbenou bola vysokoškolská učebnica *Deskriptívni geometrie pro vysoké školy technické* (1909) od autorov *V. Jarolímka a B. Prochádzku*.

Algebra bola zaradená do druhého ročníka štúdia, používanou učebnicou boli *Kořínkove*⁴ *Základy algebry*. Bola to dostatočne rozsiahla učebnica, ktorá obsahovala potrebné časti učiva predpísaná učebnými osnovami.

Nepriaznivý stav bol v literatúre pre *projektívnu geometriu*. K dispozícii bola ťažko čitateľná učebnica *Hlavatého Projektivní geometrie* a učebnica *Vojtěchova Geometrie projektivní*, ktorá bola pre študentov študujúcich v Bratislave dlhší čas neznáma. Neskôr boli prednášateľmi napísané skriptá a vyšla tiež učebnica od *Havlíčka Úvod do projektivní geometrie kuželosečiek*.

³ Akademič, prof. Eduard Čech (1893 – 1960) bol významný český matematik, svetového významu, ktorý sa preslávil svojimi vynikajúcimi prácami v topológii. Je autorom siedmich vynikajúcich stredoškolských učebníc matematiky. Eduard Čech podstatne prispel k modernizácii vyučovania na stredných školách v bývalom Československu a ovplyvnil českú a slovenskú matematickú terminológiu.

⁴ Prof. Vladimír Kořínek (1899 - 1981) bol český matematik. Jeho učebnica *Základy algebry*, ktorá prvýkrát vyšla v roku 1953, na dlhé roky ovplyvnila vyučovanie matematiky na českých a slovenských vysokých školách.

Kľúčovými predmetmi vzdelávacieho programu budúcich učiteľov matematiky boli *elementárna aritmetika* a *elementárna geometria*. Výučba prvého predmetu prebiehala podľa *Hrušovej* knihy *Elementární aritmetika*. Výučba druhého predmetu prebiehala podľa učebných textov od *V. Sviteka* *Úvod do planimetrie* a *Úvod do stereometrie*. K dispozícii bola aj *Vyšínova* monografia *Elementární geometrie* (Planimetrie). Bohatým konštrukčným materiálom vynikol ruský preklad planimetrie od významného francúzskeho matematika *J. Hadamarda*⁵ (*Ž. Adamar: Elementarnaja geometrija-planimetrija*).

K predmetu *metodika matematiky* existovali skriptá prednášateľa *Antona Dubca*, k špeciálnym partiám poskytoval výklad podľa materiálov, ktoré vyšli neskôr pod názvom *Metodika vyučovania matematiky* a *Metodika vyučovania deskriptívnej geometrie*.

V poslednom ročníku môjho štúdia boli najdôležitejšími predmetmi *algebraická geometria* a *funkcie komplexnej premennej*. K prvému predmetu sa používala učebnica od *Bydžovského* *Úvod do algebraické geometrie* a k druhému predmetu český preklad *Privalovovej* knihy, ktorý vyšiel pod názvom *Analytické funkce*.

Veľmi rád spomínam na mojich učiteľov, ktorí sa podieľali na mojej vysokoškolskej príprave. Jadro učiteľského zboru na *Katedre matematiky Fakulty prírodných vied Vysokej školy pedagogickej v Bratislave* tvorili učители, ktorí predtým pôsobili na *Pedagogickej fakulte Slovenskej univerzity* (to bol názov dnešnej *Univerzity Komenského v Bratislave* v rokoch 1939 - 1954).

Vedúcim katedry bol *prof. RNDr. Viktor Svitek* (1908 – 1971). Prednášal nám *elementárnu geometriu* (planimetriu a stereometriu) a *projektívnu geometriu*. Zvlášť vynikal v prednáškach *projektívnej geometrie kuželosečiek*. Bol aj prodekanom fakulty pre vedu a výskum.

Druhou, z hľadiska autority a vážnosti azda najvýznamnejšou postavou katedry, bol odborný asistent *Karol Hlučil*. Prednášal hlavne *matematickú analýzu*, *teóriu funkcie komplexnej premennej* a sporadicky *diferenciálnu geometriu*. I keď bol vtedy len *odborným asistentom*, bol veľmi vzdelaný, ovládal slovom i písmom niekoľko cudzích živých i mŕtvych jazykov, okrem matematiky sa vyznal vo fyzike, biológii, mineralógii, geológii a v histórii. Často z jeho úst bolo počuť upozornenie pre študentov a kolegov: „*Pán kolega, nech Vás ani vo sne nenapadne vstúpiť do triedy nepripravený*“.

---

⁵ Jacques S. Hadamard (1865 -1963) bol francúzsky matematik, ktorý dosiahol významné výsledky v oblastiach teórie čísel, komplexnej analýzy, diferenciálnej geometrie a parciálnych diferenciálnych rovníc. Je vhodné poznamenať, že J. Hadamard sa zaoberal aj didaktikou matematiky. V roku 1945 napísal knihu *Psychology of Invention in the Mathematical Field*, ktorá bola jedným z prvých výskumov vzťahu medzi vedomím a tvorivosťou.

Tretím kmeňovým pracovníkom bol *odborný asistent Štefan Malina*, ktorý nášmu ročníku prednášal a viedol cvičenia a semináre z *deskriptívnej geometrie*. Mám pekné spomienky na jeho prednášky, pri ktorých som často rysoval na tabuľu obrázky, a preto mi chýbali poznámky z jeho prednášok. Jeho prednášky a semináre boli na vysokej metodologickej úrovni, mal bohaté skúsenosti, lebo prešiel vlastnou pracovitosťou a húževnatosťou cez všetky kvalifikačné stupne učiteľskej profesie. Spolupracoval intenzívne s *krajským a Slovenským pedagogickým ústavom v Bratislave* aj pri vzdelávaní stredoškolských učiteľov, čím naznačoval svoje ambície venovať sa *didaktike matematiky*. Táto oblasť sa neskôr na *Prírodovedeckej fakulte UK* stala hlavným smerom jeho profesionálnej orientácie. V tejto disciplíne obhájil kandidátsku prácu, habilitoval sa za docenta a na záver svojej pedagogickej kariéry odišiel na Ústav inšpekcie pre ministerstvo školstva SR, kde pôsobil ako *Ústredný školský inšpektor pre vysoké školy*.

Obr. 23. Spoločná fotografia študentov VŠPg v Bratislave a ich učiteľov:
prof. RNDr. Svitek a Dr. Malinom – rok 1958

Ďalším mojím učiteľom bol *Vladimír Pijak*, ktorý viedol prednášky z *analytickej geometrie* a špeciálne prednášky z *projektívnej geometrie* a *deskriptívnej geometrie*. Určitý čas ma učil aj *Juraj Červeň*, ktorý viedol cvičenia z *matematickej analýzy* a z *deskriptívnej geometrie*. Ďalej na katedre pôsobili *Karol Ďurček*, *Adela Fillová* a *Margita Oravcová*.

Študenti kombinácie *matematika-deskriptívna geometria* mali štyri semestre prednášok a cvičení zo *všeobecnej fyziky*. V prvom ročníku fyziku prednášal doc. RNDr. *Ján Chrapan* (prof. od roku 1968). Prednášok sme sa zúčastňovali spolu so študentmi kombinácie *matematika-fyzika* a *fyzika-chémia*. V druhom ročníku fyziku prednášal prof. RNDr. *Ján Vanovič* a Ing. *Dula*. Základnou študijnou literatúrou

z fyziky bola trojdielna učebnica *Kurz všeobecnej fyziky* autorov *S. E. Friš a A. V. Timoreva*.

Prednášky z *logiky* pre študentov matematiky mal *doc. PhDr. Vojtech Filkorn*, neskorší rektor UK v Bratislave, akademik, podpredseda SAV. Povinný sme mali predmet *Marxizmus – leninizmus*, ktorý nám prednášali *prof. Michal Topoľský, Ján Kvasnička, Ján Ušiak, Ľudovít Pezlár a JUDr. Július Chorváth*. *Pedagogiku a dejiny pedagogiky* prednášali *doc. PhDr. Ľudovít Bakoš, CSc. a ThDr. Peter Vajcík*.

Absolvoval som štvorročnú vojenskú prípravu na *katedre vojenskej prípravy* a dva mesačné vojenské bloky na *Libave* a na *Šumave*. Na katedre vojenskej prípravy na výučbe vojenských disciplín sa podieľali dôstojníci pôsobiaci v 2. svetovej vojne. Niektorí z nich pôsobili v armáde pod velením arm. gen. Svobodu.

Obr.24. Slávnostné prevzatie vysokoškolského diplomu – rok 1959

Vysokoškolské štúdium som ukončil v roku 1959 štátnou skúškou. Štúdium a záverečnú skúšku som *ukončil s vyznamenaním* a bol som zapísaný do *Čestnej kroniky rektora Vysokej školy pedagogickej v Bratislave*.

Počas celého štúdia som doučoval stredoškolákov matematiku, a tak som si zabezpečoval financie. Po úspešnom ukončení štúdia som dostal miestenku, rozhodnutie školskej správy o pridelení na miesto stredoškolského profesora na *Jedenástročnú strednú školu v Bánovciach nad Bebravou*. Po mesiaci, 1. októbra 1959

som dostal povolávací rozkaz na šesťmesačnú vojenskú službu do vojenského tankového útvaru v *Jihlave*. Po skončení tejto vojenskej služby som nastúpil 1. apríla 1960 na *Pedagogický inštitút v Nitre*, konkrétne na *katedru prírodných vied*.

Na tomto pracovisku, hoci jeho názov sa v priebehu rokov postupne menil (od Pedagogickej fakulty v Nitre na Vysokú školu pedagogickú v Nitre, následne na Nitriansku Univerzitu v Nitre až po finálny názov Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre) som strávil celý svoj pracovný život.

Rigoróznou skúškou som vykonal v roku 1967 na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a získal som akademický titul RNDr. Vedeckú hodnosť „kandidát fyzikálno-matematických vied“ som získal v roku 1969 na Vysokom učení technickom v Brne v vednom odbore deskriptívna geometria.

Obr. 25. Slávnostné prevzatie diplomu po úspešnom rigoróznom konaní - rok 1967

V roku 1971 po habilitačnom konaní som získal titul docent a v roku 1979 po inauguračnom pokračovaní som bol menovaný za profesora matematiky.

Moje materské pracovisko, okrem niekoľko násobnej metamorfózy názvov, prešlo nielen zásadnou kvantitatívnou, ale i kvalitatívnou zmenou. Z malého pedagogického inštitútu vyrástla moderná univerzita, ktorá v rebríčkoch slovenských univerzít sa umiestňuje na popredných miestach. Mňa veľmi teší, že som k tejto premene prispel svojim malým podielom.

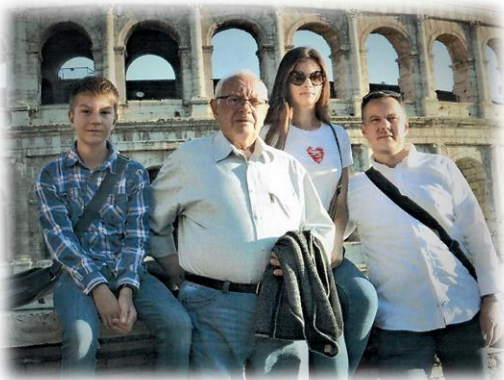
Pracovný pomer som ukončil 31. decembra 2015 ako osemdesiatročný. Počas pracovného pomeru som pôsobil na viacerých postoch:

- *vedúci katedry matematiky (1977 – 1988, 1996 – 1999, 2002 – 2012);*
- *prodekan Pedagogickej fakulty v Nitre (1970 – 1988);*
- *dekan Pedagogickej fakulty v Nitre (1988 – 1989);*
- *dekan Fakulty prírodných vied UKF v Nitre (1997 – 2002);*
- *člen Akademického senátu PF v Nitre (1990 – 1993);*
- *člen Akademického senátu FPV UKF v Nitre (1993 – 1997);*
- *člen Akademického senátu UKF v Nitre (2002 – 2010);*
- *podpredseda Správnej rady UKF v Nitre (dve funkčné obdobia).*

Obr. 26. Promócie absolventov učiteľského štúdia – rok 1999

Bol som šťastne ženatý od roku 1964 s *Katarínou*, rod. *Samelovou*. Manželka bola učiteľkou všeobecnovzdelávacích predmetov biológie a geografia. Zomrela v roku 2018. Mám dcéru *Katarínu* (1965) a syna *Ondreja* (1971) a dve vnúčatá *Natálku* a *Šimonka*. Obe naše deti vyštudovali Lekársku fakultu UK v Bratislave. Dcéra *Katarína* sa stala detskou lekárkou, syn *Ondrej* je v súčasnosti primárom na *Klinike neurochirurgie* Fakultnej nemocnice v Nitre.

Obr. 27. Rím – Koloseum (vnuk Šimon, vnučka Natália, syn Ondrej a ja)